

Research Article

The creative performance of Rabum Krai Tha Leela Kinnaree Dance

Supat Narksen *

Nakhon Si Thammarat College of Dramatics Arts, Bunditpatanasilpa Institute, Nakhon Si Thammarat 80000, Thailand

Abstract

The study of creative performance “Rabum Krai Tha Leela Kinnaree” aimed at creating and evaluating the quality of the performance. The researcher took the related information from papers, research studies, interview, observation and experiences to synthesize based on the creative theory. Then, the information was evaluated by 5 experts. It was found that this performance was inspired by the book of “Manoranibat”, Mutchimawat Temple, Songkla edition. This led to the creation of postures of the show based on the traditional dance. The postures were brought from “Nora” dancing, natural imitation and the new postures. This show was divided into 3 parts; Kinnaree Leelard, Preuksachartngamta and Krai Tha Kinnaree. All of the performers are 7 women dressed like the the character of Kinnaree according to Thai Arts, furthermore, the lyrics and melody from local Southern Thai music were applied to the show. They were consisted of 9 song; Cherd Cha, Namai, Tub, Lord Mhong, Nard Cha, Nard Krai, Korn Hern, Hua Tub and Jub-Rabum. Moreover, the evaluation of the quality of this show was divided into 4 criteria; postures, music, clothes and the overall of the show.

Keywords: Creation, Performance, Rabum, Krai-tha, Leela Kinnaree

*

Corresponding authors:

Supat Narksen E-mail: norapat.1963@gmail.com

Received: 3 November 2020,

Revised: 7 December 2020,

Accepted: 16 December 2020

บทความวิจัย

การสร้างสรรคการแสดง ชุด ระบายายท่าลีลาถิ่นรี

สุพัฒน์ นาคเสน *

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

บทคัดย่อ

การศึกษาการสร้างสรรคการแสดง ชุด ระบายายท่าลีลาถิ่นรี มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรคผลงานการแสดง และเพื่อประเมินคุณภาพของการสร้างสรรคผลงานการแสดง โดยผู้สร้างสรรคได้นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ และประสบการณ์ สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้บนฐานแนวคิดการสร้างสรรค และประเมินผลงานสร้างสรรคโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า การสร้างสรรคการแสดง ชุด ระบายายท่าลีลาถิ่นรี เกิดแรงบันดาลใจมาจากการอ่านหนังสือมโนหรานิบาต ฉบับวัดมัจฉิมาวาส สงขลา จึงเกิดแนวคิดในการนำเอา ลีลาท่ารำและกระบวนการรำตัวนางของโนรา มานำเสนอในรูปแบบของนาฏศิลป์สร้างสรรคที่ประยุกต์จากนาฏยจารีตเดิม โดยกระบวนการรำที่สร้างสรรคนำมาจากท่ารำแม่ท่าโนรา ท่ารำจากการเลียนแบบ บรรณชาติ และท่ารำที่สร้างสรรคขึ้นใหม่ ซึ่งการแสดงแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ถิ่นรีลีลาศ พฤษชาติงามตา ระบายายถิ่นรี ผู้แสดงเป็นหญิงล้วนจำนวน 7 คน การแต่งกายเลียนตามลักษณะของถิ่นรีในงานศิลปกรรมไทย ใช้บทร้องและทำนองเพลงดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ประกอบการรำ 9 เพลง คือ เพลงเชิดช้า เพลงหน้าไม้ เพลงทับ เพลงลอดโหม่ง เพลงนาตช้า เพลงนาตกราย เพลงคอนเหิน เพลงหัวทับ และเพลงจับระบำ โดยมีการประเมินคุณภาพการสร้างสรรค มีประเด็นการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านท่ารำ ด้านดนตรีประกอบ เครื่องแต่งกาย และด้านองค์รวมของผลงาน

คำสำคัญ: การสร้างสรรค, การแสดง, ระบำ, ระบายายท่า, ลีลาถิ่นรี

* ผู้แต่งหลัก:

สุพัฒน์ นาคเสน อีเมล: norapat.1963@gmail.com

วันที่รับบทความ: 3 พฤศจิกายน 2563,

วันที่แก้ไขบทความ: 7 ธันวาคม 2563,

วันที่ตอบรับบทความ: 16 ธันวาคม 2563

บทนำ

ศิลปะการแสดงโนราของชาวใต้เป็นเอกลักษณ์ และศักดิ์ศรีที่ได้สืบทอดคุณค่า ความดีงามจากอดีต ตราบจนปัจจุบัน ล้วนแล้วเป็นภูมิปัญญาของบรรพชน ที่ต่างได้สรรค์สร้างความภาคภูมิใจจากรุ่นสู่รุ่น มีการ พัฒนาการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยเพื่อให้เกิดความ สอดคล้องสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมประเพณี ของสังคมภาคใต้กันอย่างลงตัวเหมาะสม ซึ่งแม้ว่าจะมี การปรับเปลี่ยนไปในลักษณะใดก็ตาม แต่เป็นที่ น่าสนใจว่าความเป็นเอกลักษณ์ดังกล่าวก็ยังคงแนบ แน่นเคียงคู่กับโนราตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นด้านดนตรีที่ คอยบรรเลงประกอบให้จังหวะทำนองแก่ผู้รำ เครื่อง แต่งกายลูกปิดที่เรียงร้อยอวดความสวยงามของสีสัน ลวดลาย ที่บรรจงแต่งแต้มให้เกิดความโดดเด่นบนเรือน ร่างเมื่อสวมใส่ผากไว้ซึ่งความงามของหัตถศิลป์ฝีมือช่าง ในส่วนของบทกลอนที่ใช้ขับขาน ผสมผสานการใช้ น้ำเสียงอันไพเราะอ่อนหวานประกอบการแสดง เพื่อ สื่อสารบอกเล่าเรื่องราวความงามของกระบวนการ รำรำที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายให้กับผู้ชมทุกเพศ ทุกวัยในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ศิลปินได้ประดิษฐ์คิดค้น สรรค์สร้างรำขึ้น โดยอาศัยบริบทของสภาพแวดล้อม ทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลายผ่าน การฝึกฝนร่างกายจนเกิดความชำนาญสามารถดึงดูด ความสนใจและสื่อสารสร้างความเข้าใจ ความนิยม ชมชอบในความงามของศิลปินที่แสดงออกตาม หลักการของโนรา (Nakhon Sri Thammarat College of Dramatics Arts, 2011) ในความงามของท่ารำโนรา ที่ได้รับการปลูกฝังสืบทอดติดต่อกันมามากปรากฏเป็น ภาพรวมแห่งการผสมผสานท่ารำโนราที่มีทั้งท่ารำที่ แสดงออกถึงความแข็งแรง ทะมัดทะแมง มีอิริยาบถ การเคลื่อนไหวที่มั่นคง สง่างามอย่างมีสมาธิ น่าเกรงขาม

ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบการรำของตัวพระ (ตัวนายโรง) กับอีกลักษณะหนึ่งที่เป็นท่ารำที่แสดงออก ถึงความอ่อนช้อย งดงาม ละเมียดละไม แบบตัวนาง กล่าวคือ มีการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเน้นความ สวยงามอย่างมีปฏิสัมพันธ์กัน เช่น ในส่วนของใบหน้า มีการใช้ใบหน้าหรือการกลมหน้าที่มีความเอิบอุ่ม สดใส เบิกบาน การใช้แขน วงมือที่มีความโค้ง ไม่เน้น การหักฉาก การใช้ลำตัวในส่วนของสะเอวที่มีการ ยกเอียงอย่างนิ่มนวล ตลอดถึงการใช้เท้าในการย่อ การเก็บเท้า และการเดิน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังปรากฏท่ารำโนราที่เป็นการสื่อ ความหมายถึงตัวนางเป็นการเฉพาะโดยปรากฏท่ารำ โนราเป็นชื่อของตัวนางสำคัญในวรรณคดี นิทานชาดก ตำนานพื้นบ้าน เช่น ท่านางมัทรี ท่านางลาโล่แก้ว ท่านางบิณฑมยผม ท่านางกนิษฐ ท่านางที่แสดงถึงกิริยา ท่าทางตัวนาง เช่น ท่าซิ่นนอนรอนรำ ท่าซักแบ่งผัด หน้า ท่าขัดจางหยางให้นางรำ ท่าชูชายนาคกรายจะ เข้าวัง ทำให้น้องนอน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่านอกจากท่ารำ โนรา ที่มีความแข็งแรง ทะมัดทะแมง อย่างตัวพระ ท่ารำโนราที่แสดงออกถึงความอ่อนช้อย งดงาม ละเมียดละไมในรูปแบบของตัวนาง นับว่าเป็นท่ารำ ที่มีความสำคัญควบคู่กันไปเพราะจะทำให้เกิดความงาม ที่เป็นความขัดแย้งของท่ารำดังกล่าวที่ว่า ท่ารำโนรา ส่วนใหญ่เน้นการรำทำนิ่มนวลเป็นหลัก แต่ควรมีท่า แข็งแกร่งหรือท่าหยาบอยู่บ้าง เพื่อช่วยกระชาก อารมณ์ของผู้ชมให้เกิดความประทับใจ ด้วยเหตุนี้ ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแนวคิดที่จะนำเอาท่ารำโนราตัวนาง ดังกล่าว มาออกแบบสร้างสรรค์เป็นชุดการแสดง “ระบำกรายท่าสีกินรี” เพื่อเผยแพร่ท่ารำโนราตัว นางให้เป็นที่รู้จักในรูปแบบของนาฏศิลป์สร้างสรรค์ที่

สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของภาคใต้ อันสามารถนำไปใช้จัดการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมและการเรียนการสอนนาฏศิลป์ในสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ชุด ระบายท่าลีลาภินรี
2. เพื่อประเมินคุณภาพของการสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ชุด ระบายท่าลีลาภินรี

วิธีการศึกษา

การสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ชุด ระบายท่าลีลาภินรี ได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ศึกษาท่ารำและกระบวนรำของโนราตัวนางที่ปรากฏในแม่ท่าโนรา ตามสายตระกูลของโนราพร้อม จำวาง และโนรายก ชูบัว ศิลปินแห่งชาติ มาใช้เป็นหลักในการสร้างสรรค์ โดยเนื้อหาการแสดงประกอบด้วย การรำประกอบการบรรเลงดนตรี และการรำตีทำรำประกอบบทร้องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการชมดอกไม้ของภินรี 7 นาง ตามรูปแบบของการรำทำบทของศิลปะการแสดงโนรา และใช้วงดนตรีพื้นเมืองภาคใต้บรรเลงประกอบการแสดง

2. ด้านบุคคล ใช้ผู้แสดงจำนวน 7 คน โดยผู้รำคัดเลือกจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 เพื่อฝึกซ้อม ปรับปรุงกระบวนกรำที่สร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์

3. ด้านพื้นที่ ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน ณ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

4. ด้านเวลา กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการแสดง 9.30 นาที

วิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินงานสร้างสรรค์ ชุด ระบายท่าลีลาภินรี มีวิธีดำเนินงาน ดังนี้

การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร

ในการศึกษาเอกสารต่าง ๆ นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นที่เกี่ยวกับภินรี กระบวนการรำโนราทำตัวนางและการสร้างสรรค์ศิลปะการแสดง โดยวิธีการเก็บข้อมูลเอกสารจากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จัดเก็บข้อมูลทั้งตำรา หนังสือเอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ การแสดงและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจากเว็บไซต์

การศึกษาค้นคว้าจากสนาม

ผู้สร้างสรรค์ได้คัดเลือกสัมภาษณ์จากผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์โนราอาชีพ ตลอดผู้ชมที่มีประสบการณ์ในการชมศิลปะการแสดงโนราซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้สร้างสรรค์จำแนกได้ ดังนี้ คือ

1. อาจารย์ผู้สอนทางด้านศิลปะการแสดงโนราที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะการแสดงโนรา จำนวน 3 ท่าน

2. ศิลปินโนรา ทั้งศิลปินโนราอาชีพและศิลปินโนราอิสระที่มีประสบการณ์เคยได้รับการถ่ายทอดเกี่ยวกับท่ารำและกระบวนรำโนราที่เป็นท่ารำตัวนาง

3. ช่างศิลป์ ผู้มีความรู้ด้านศิราภรณ์และภัตราภรณ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สร้างสรรค์ผลงานมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ศึกษา สํารวจข้อมูล จากผลงานการสร้างสรรค์เกี่ยวกับกวีนิพนธ์ ในงานศิลปกรรมไทย ศึกษาตำรา เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการแสดงโนรา ด้านการออกแบบ ศิราภรณ์ เครื่องแต่งกาย และดนตรี เพื่อวางแผน กำหนดความคิด กำหนดขอบเขต และรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงาน ออกแบบองค์ประกอบของผลงานสร้างสรรค์ (Virulrak, 2004) ได้แก่ ผู้แสดง ดนตรี ทำนองเพลง การประพันธ์บทร้อง ทำรำและรูปแบบแถว การเคลื่อนไหว การแต่งกาย ศิราภรณ์ ให้เห็นภาพที่หลากหลายมุมมอง และสร้างโมโนทัศน์ คัดเลือกผู้แสดงฝึกซ้อม ปรับปรุงให้เป็นไปตามขอบเขต แนวคิดของชุดการแสดงที่สร้างสรรค์ จากนั้นจัดการแสดงโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาประเมินคุณภาพ และปรับปรุงแก้ไขชุดการแสดงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ก่อนออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปแบบของการจัดการแสดงในงานต่าง ๆ ทั้งระดับชาติ นานาชาติ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้สร้างสรรค์ผลงาน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง
2. สมุดบันทึก สำหรับจดบันทึกการสัมภาษณ์ และข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ
3. โทรศัพท์เคลื่อนที่ สำหรับบันทึกการสัมภาษณ์
4. กล้องถ่ายภาพสำหรับบันทึกภาพนิ่ง
5. กล้องถ่ายวิดีโอทัศน์ ใช้สำหรับบันทึกภาพเคลื่อนไหวทำรำ

6. แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลงานการแสดง ชุด ระบายทำรำลิลากินรี

การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

การประเมินคุณภาพของผลงาน เพื่อความสมบูรณ์และมีมาตรฐานของการสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้เชิญคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ จำนวน 5 ท่าน ร่วมวิพากษ์ ประกอบด้วย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาและศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแสดงโนรา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทยและดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์และการแสดงพื้นบ้านภาคใต้ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความพึงพอใจโดยคำนวณค่าสถิติเบื้องต้น

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

เมื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบคุณภาพของผลงานการสร้างสรรค์การแสดง ชุด ระบายทำรำลิลากินรี และปรับปรุงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณชนโดยจัดการแสดงในงานต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผลการศึกษา/ข้อค้นพบ

จากการศึกษาข้อมูลและได้สร้างสรรค์ผลงานการแสดงชุด ระบายทำรำลิลากินรี สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การสร้างสรรค์การแสดง ชุด ระบายทำรำลิลากินรี เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยประยุกต์จากนาฏยจารีตเดิม เพื่อเผยแพร่ทำรำโนราตัวนางให้เป็นที่รู้จักในรูปแบบของนาฏศิลป์สร้างสรรค์ที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์

ของภาคใต้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยผู้สร้างสรรค์ผลงานได้นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ และประสบการณ์ สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้บนฐานแนวคิดการสร้างสรรค์การแสดง นำมากำหนดขอบเขตรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน การประพันธ์บทร้อง การออกแบบท่ารำ การแต่งกาย และเพลงประกอบการแสดง แล้วถ่ายทอดท่ารำสู่ผู้แสดงที่ผ่านการคัดเลือก การออกแบบและดำเนินการจัดสร้างเครื่องแต่งกาย การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมินคุณภาพของผลงาน ทั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีเครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง สมุดบันทึก เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวีดิทัศน์ และแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อผลงานการสร้างสรรค์ สรุปลงได้ดังนี้

แนวคิดได้แรงบันดาลใจมาจากการได้อ่านหนังสือมโนหรานิบาต ฉบับวัดมณีมาวาส สงขลา (Phongphai boon, 2017) จึงเกิดแนวคิดที่จะนำเอาท่วงท่าลีลาท่ารำและกระบวนการรำโนราห์ทำตัวนาง มานำเสนอให้เห็นถึงความอ่อนช้อย งดงามของท่ารำโดยมีกนิรี 7 นาง ทำหน้าที่ถ่ายทอดลีลาท่ารำที่มีความอ่อนช้อย งดงาม ละเมียดละไม ประกอบการขับร้องและการบรรเลงดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ ในรูปแบบของนาฏศิลป์สร้างสรรค์

รูปแบบการแสดง กำหนดเป็นการแสดงประเภทระบำที่ประยุกต์จากนาฏยจาริตเดิม ใช้เวลาในการแสดง 9.30 นาที มีลำดับขั้นตอนการแสดงแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

การแสดงช่วงที่ 1 กนิรีลีลาศ เป็นกระบวนการรำออกหน้าเวทีตามทำนองเพลงเชิด ใช้ท่ารำที่

สร้างสรรค์ขึ้นใหม่และทำเลียนแบบธรรมชาติที่สื่อถึงการสอดปีก ใส่หาง การบิน การถลาร่อน ของเหล่ากนิรี

การแสดงช่วงที่ 2 พฤษชาดิงามตา เป็นกระบวนการรำที่มีท่วงทำนองเพลงหน้าไม้ เพื่อชมความงามของตนเอง และการรำทำบทประกอบบทร้องทำนองเพลงลอดโหม่ง ที่กล่าวถึงการชมดอกไม้ และพรรณไม้ต่าง ๆ

การแสดงช่วงที่ 3 กรายท่ากนิรี เป็นกระบวนการรำตามจังหวะท่วงทำนองเพลงสอดสร้อย เพลงนาต เพลงกราย เพลงคอนเหิน เพลงหัวทับและเพลงจับระบำ เพื่อแสดงถึงกิริยาท่าทาง ลีลาการเยื้องกรายท่ารำ โดยการใช้มือ ไข่มุก การใช้ลำตัว ใบหน้า และสายตา ในลักษณะต่าง ๆ อย่างมีมิติสัมพันธ์กันตามรูปแบบของท่ารำโนราห์ตัวนาง

ผู้แสดง ใช้ผู้แสดงเป็นหญิงล้วนเป็นตัวแทนของกนิรี จำนวน 7 คน มีรูปร่างโปร่งสมส่วน ความสูงประมาณ 155-165 เซนติเมตร มีพื้นฐานการรำโนราห์และนาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 1 การแต่งกายระบำกรายท่าลีลากนิรี
ที่มา: Supat Narksen, 2019

การแต่งกาย กำหนดให้การแต่งกายเหมือนกัน โดยสร้างสรรค์ขึ้นให้มีความใกล้เคียงกับ

ลักษณะของกินรีอย่างภาพเขียน เครื่องแต่งกาย ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

พัศตราภรณ์ ถนิมพิมพาภรณ์ และศิราภรณ์ พุศตราภรณ์ ใส่เสื่อเกาะอกเข้ารูป ตัดเย็บด้วยผ้าไหม อินเดียสีชมพูอ่อน ริมเสื่อส่วนบนตกแต่งด้วยดิ้นนาค สวมกรองคอเป็นทรงกลมสีแดงปักไหมสีทองในตัวผ้า ริมโดยรอบมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมและตกแต่งด้วยการร้อยลูกปัดหิน คริสตัล เสริมเป็นระย้าโดยรอบ เพื่อเพิ่มความอ่อนหวาน พลิวไหว มีความกลมกลืน เพื่อให้เห็นความอ่อนหวาน เพิ่มความมีเสน่ห์ ซึ่งเสื่อเกาะอก จะช่วยให้เห็นส่วนไหล่มากขึ้น ทำให้รูปร่างผู้แสดงมีความเพรียวบาง สื่อถึงความงดงามของตัวนางกินรี สนับเพลาสีพื้นเหลืองทอง ปลายแต่งด้วยดิ้นสีนาค นุ่งผ้าลายอย่างสีน้ำตาลแดงแบบจีบพยกหางหงส์ทับ สนับเพล่า ปิดกันสีทอง หางเขียนลายและมีระย้าสีทอง ผ้าห้อยเป็นผ้าโปร่งสีขาวลายดอกแดง รัตสะเอวและ ห้อยหน้าสีแดงเข้มขริบดิ้นและระย้าดิ้นสีนาค รัตข้อเท้า ผ้าปักดิ้นสีนาค

ถนิมพิมพาภรณ์ ใส่เครื่องทองลงยาสีแบบโบราณ ประกอบด้วย จี๋นาง หัวเข็มขัด และต้นแขนเป็นโลหะสีทอง ตกแต่งด้วยลูกปัดเป็นระย้า กำไลข้อมือทองเหลือง สร้อยตัว

ศิราภรณ์ สวมรัตเกล้ากินรี ซึ่งเป็นศิราภรณ์ที่ได้คิดออกแบบขึ้นมาใหม่จากลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของเทริดโนรา ประกอบด้วย เกี่ยวมงกุฎ เกี่ยวกลม ประกอบกนกเปลวและมวยผมแบบ“โองโขดง”และ จอนหู

ภาพที่ 2 ภาพร่างรัตเกล้ากินรี

ที่มา: Nowwawat tepsiri, 2019

ภาพที่ 3 รัตเกล้ากินรีที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่

ที่มา: Supat Narksen, 2019

การประพันธ์บทร้อง

ประพันธ์บทร้องโดยใช้รูปแบบกลอนแปดแบ่งเป็นกลอนบทละคร จำนวน 1 บท ขับร้องทำนองเพลงทับของโนราและกลอนแปดที่ใช้แบ่งวรรคละสี่คำจำนวน 4 บท ขับร้องทำนองลอดโหม่งของหนังตะลุง

บทร้อง ระบายกรายท่าลีลากินรี

ทำนองเพลงทับ

เมื่อนั้น

กินรีปรีดิ์เปรมเกษมศรี

ร่อนถลาถึงสระสงในพงพี

เจ็ดกินรีชมบุพผานานาพรรณ

The creative performance of Rabum Krai Tha Leela Kinnaree Dance

ทำนองเพลงลอดโหม่ง

พิมพ์นารี ชมสารภีสายหยุด

พุดตานดอกคณี มากมีสีสัน
ศรีจุฬารัตน์พิชญา เก็บจำปามะลิวัลย์
ปาหนันจันทร์กะพ้อ ส่งกลิ่นล่อภมร
จันจุฬารัตน์พิชญา กัลยานวยนาด
ชมปาริชาติประดู่ ดอกชอุบลอน
โนราผู้พี่ เก็บจำปีพุดซ้อน
กลิ่นขจรกำจาย ชี้นอนกรายท่ารำ

(สุพัฒน์ นาคเสน ประพันธ์บทร้อง)

การประพันธ์เพลง ใช้วงดนตรีพื้นเมืองภาคใต้

ที่ผสมวงขึ้นใหม่บรรเลงประกอบการแสดง โดยมุ่งเน้นให้มีความไพเราะ นุ่มนวล อ่อนหวาน สอดรับกับท่วงทีลีลาของกัณรี การออกแบบเพลงจึงมีความสอดคล้องกับกระบวนรำดังนี้ โดยช่วงที่ 1 กัณรีลีลาศ เริ่มเกริ่นหัวเพลงนำเข้า และต่อด้วยเพลงเชิดช้า เน้นการดำเนินทำนองเป็นหลัก ท่วงทำนองเพลงให้อารมณ์ ความรู้สึกเบิกบานหนักแน่น ช่วงที่ 2 พฤษชาติงามตา ประกอบด้วยทำนองเพลงหน้าไม้ ทำนองเพลงทับ มีการขับร้องประกอบทำนองเพลงลอดโหม่ง มีการร้องประกอบช่วงที่ 3 กรายท่ากัณรี ใช้ทำนองเพลงนาตช้า เพลงนาตกราย เพลงคอนเหิน เพลงหัวทับ เพลงจับระบำ และเพลงเกริ่นเข้า

ช่วงที่ 1 กัณรีลีลาศ

เกริ่น (Introduction)

----	----	----	---ช	---ท	---ล	---ช	---มี
----	---มี	---ช	---ร	---ท	---ร	---ล	---ช

ทำนองเพลงเชิดช้า (บรรเลงเฉพาะปี โหม่ง ฉิ่ง แตร)

----	---ล	---ท	---ร	---ท	---ร-ม	---ร-ม	---ล-ช
---ร-ม	---ร-ท	---ล-ช	---ล-ท	---ร-มี	---ร-ท	---ล-ช	---ล-ช
---ร-ม	---ร-ท	---ล-ช	---ล-ท	---ร-มี	ช มี ร	ร ท ล	ล ท ช
					ท	ช	ล
---ร-ท	---ร-ม	---ช-ท	---ช-ล	---ล	---ช-มี	---ร-ล	---ท-ล
---ร-ท	---ร-ม	---ช-ท	---ช-ล	---ล	---ช-มี	---ร-ล	---ท-ล
---ร-ท	---ร-ม	---ช-ท	---ช-ล	---ล	---ช-มี	---ร-ล	---ท-ล
---ร	---ร	---ร	----	---ร-ท	---ร-ม	---ร-ม	---ล-ช

หน้าทับปากถอนจังหวะ

---ท	---ท	---ท	----	-ท--	-ท-ท	---ป	-ป-ท
------	------	------	------	------	------	------	------

ช่วงที่ 2 พฤษชาติงามตา

ทำนองเพลงหน้าไม้

----	-ร-ม-ช	-ช-ม	-ร-ม-ช	-ช-ม	-ร-ม-ช	-ช-ล	-ช-ล-ท
----	-ท-ร	---มี-ร	-ท-ล	---ท-ร	-ท-ล	-ช-ร	-ม-ช

หน้าทับเพลงหน้าไม้

-ป-	-ต-ง-	-ทิด-	-ต-ง-	-ป-ป	-ต-ง-	-เทิง-	-ต-ง-
ป	ตง	ทิด	ตง		ตง	เทิง	ตง
-ป-	-ต-ง-	-ทิด-	-ต-ง-	-ป-ป	-ต-ง-	-เทิง-	-ต-ง-
ป	ตง	ทิด	ตง		ตง	เทิง	ตง

ข่อย บรรเลงคลอร้อง

----	-ร-ม-ช	-ช-ม	-ร-ม-ช	-ช-ม	-ร-ม-ช	-ช-ล	-ช-ล-ท
----	-ท-ร	---มี-ร	-ท-ล	---ท-ร	-ท-ล	-ช-ร	-ม-ช

ทำนองเพลงลอดโหม่ง

-ช-มี	-ร-ล	-ร-มี	-ล-ร	----	----	---มี-ร	-ล-ล
-ล-ล	-ช-ฟ	---ช	---ล	----	----	----	----
-ช-ฟ	-ล-ช	---ฟ	---มี-ร	----	----	----	----

หน้าทับเพลงลอดโหม่ง

----	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	---ป	---ป	---ท	---ท
----	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	---ป	---ป	---ท	---ท
----	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	---ป	---ป	---ท	---ท
---ท	---ท	---ท	----	-ท--	-ท-ท	---ป	-ป-ท

ช่วงที่ 3 กรายท่ากัณรี

ทำนองเพลงสอดสร้อย

----	----	-ร-ม	-ช-ล	---ล	-ช-มี	-ร-ล	-ท-ล
----	-ร-ม	-ช-ท	-ช-ล	---ล	-ช-มี	-ร-ล	-ท-ล
----	---ช-ล	-ร-ล	-ท-ล	----	----	----	----

หน้าทับเพลงสอดสร้อย

-ท-ท	-ท-ท	----	---ป-ป	---ท	---ท	----	---ป-ป
---ท	---ท	----	---ป-ป	---ป	---ป	----	---ป-ท
----	---ท	----	---ป-ท	----	----	----	----

ทำนองเพลงนาตช้า

----	-ร-ช	-ท-ล	-ช-ร	----	-ร-ช	-ล-ท	-ล-ร
----	-ร-มี	-ร-ล	-มี-ร	---ท-ล	-ร-ท	---ช-ล	-ท-ช

หน้าทับเพลงนาตช้า

----	ท-ท-	-ล-ท	-ท-ล	----	ท-ท-	-ล-ท	-ท-ล
	ล				ล		

ทำนองเพลงกราย

----	-ล-ร	---ล-ล	-ล-ร	-ล-ล	-มี-ร	---ล-ล	-ช-ล
----	-ฟ-ช	---ฟ-ร	-ฟ-ช	-ฟ-ฟ	-ล-ช	---ฟ-ร	-ล-ร

หน้าทับเพลงกราย

----	-ล-ล	-ล-ล	-ล-ล	-ทิด-	-ท-ท	----	-ป-ป
				ทิด			
----	---ล-ล	---ป	---ป	-ทิด-	-ท-ท	----	-ป-ป
				ทิด			

ทำนองเพลงคอนเหิน

----	---ล	---ล	---ล	---มี	-ร-ล	---ช	-ช-ช
----	---ร	---ล-ท	---ล-ร	---ล-ท	---ล-ร	---มี-ร	-ล-ร
----	---ฟ	---มี	-ฟ-	-ช-ล	-ช-ฟ	-ล-ช	-ฟ-ช
----	-ล-ท	-ร-ท	-ล-ช	-ฟ-ม	-ฟ-ช	-ฟ-ม	-ร-ล

หน้าทับเพลงคอนเทิน (สงขลา)							
----	-ป-ป	--ทต	--ทต	--ทต	-ป-ป	--ทต	--ทต
หน้าทับเพลงคอนเทิน(นคร)							
----	-ป-ป	-ป-ป-	ต ต ต	----	-ป-ป	-ป-ป-	ต ต ต
			ต				ต
--ทท	-ป-ต	--ทต	--ทต	--ทท	-ป-ต	--ทต	--ทต
ทำนองเพลงเพลงหัวทับ							
----	-ร-ช	-ท-ล	-ช-ร	----	-ร-ช	-ล-ท	-ด-รี
----	-ร-มี	-ร-ค	-มี-รี	--ทล	-ร-ท	--ชล	-ท-ช
หน้าทับเพลงหัวทับ							
--ตต	ต ต ต	ที ที ท	--ป-ป	--ตต	ต ต ต	ที ที ท	--ป-ป
	ต	ท			ต	ท	
-ป--	ตต-ป	-ป--	ตต-ป	-ป--	ตต-ป	-ป--	ตต-ป
----	-ต-ป	----	-ต-ป	----	-ต-ป	----	-ต-ป
----	-ต-ป	----	-ต-ป	-ต-ป	-ต-ป	-ท ท	-ป-ท
						ท	
ทำนองเพลงจับระบำ							
----	-รมช	-ช-ม	-รมช	-ช-ม	-รมช	-ช-ล	-ชลท
----	-ท-รี	--มีรี	-ท-ล	--ทรี	-ท-ล	-ช-ร	-ม-ช
หน้าทับเพลงจับระบำ							
-ป--	-ป-ต	-ป--	-ป-ต	-ป--	-ป-ต	-ต-ต	-ป-ต
หน้าทับเพลง							
-ท--	-ท-ท	-ท--	-ท-ท	-ท--	-ท-ท	-ท--	-ท-ท
ทำนองเพลงจบ Outro							
---	---	-ท-ล	---	---	---	---	---
---	---	---	---	---	---	---	---

กระบวนการทำรำ นำเอาทำรำโนราที่มีความเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของโนราตัวนาง จากการรำแม่ทำโนราในบทต่าง ๆ ของสายตระกูลของโนราพร้อมจำวัง และโนรายก ชูบัว ศิลปินแห่งชาติ ประกอบด้วย บทครูสอน บทสอนรำ บทประณม ทำครู รำ 12 เพลง มาเป็นทำรำหลักการในการออกแบบสร้างสรรค์ทำรำขึ้นมาใหม่ ตามจินตนาการให้สอดคล้องและมีความเป็นธรรมชาติ ทั้งได้นำเอาหลักการของการรำทำบทของโนรามานำไปออกแบบทำรำด้วย โดยช่วงที่ 1 ก็นำลีลาศเป็นกระบวนการรำออกหน้าเวที ใช้โครงสร้างการรำของโนราในท่าไหว้เป็นท่าแรก จากนั้นเป็นกระบวนการรำท่าที่มีความเรียบง่าย ที่สื่อถึงการสอดปีก ใส่หางการบิน อย่างสง่างามประกอบการแปรแถว การเคลื่อนไหวออกหน้าเวที การเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ช่วงที่ 2

พฤษชาติงามตา เป็นกระบวนการรำที่มีทั้งท่วงทำนองเพลงและบทร้องประกอบ กระบวนการรำเน้นหลักการรำตีทำรำประกอบบทร้องในลักษณะของการรำทำบททำรำเป็นท่าธรรมชาติที่สื่อความหมายถึงการชื่นชมความงามของดอกไม้และพรรณไม้ต่าง ๆ มีการเคลื่อนไหวพร้อมกัน และสลับผลัดเปลี่ยนกันนำเสนอ การค้างทำนิ่งและการแปรแถว ช่วงที่ 3 กรายท่ากีนรี เป็นกระบวนการรำประกอบดนตรี เพื่อแสดงถึงกิริยาท่าทาง ลีลาการเยื้องกรายท่ารำ โดยการใช้มือ ใช้เท้า การใช้ลำตัว ใบหน้า และสายตาในลักษณะต่าง ๆ อย่างมีมิติสัมพันธ์กันตามรูปแบบของโนราตัวนางที่มีความอ่อนช้อยงดงาม อ่อนหวาน มีการจัดรูปแบบแถว การเคลื่อนไหวและการตั้งซุ่มจับ

ภาพที่ 4 ทำรำแสดงการบินร่อน
ที่มา: Supat Narksen, 2019

2. การประเมินคุณภาพและการเผยแพร่ผลงาน
ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้กำหนดให้มีการแสดงระบำกรายท่าลีลา กีนรี เพื่อรับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นการประเมินคุณภาพแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านท่ารำ ด้านดนตรีประกอบ ด้านเครื่องแต่งกาย และด้านองค์รวมของผลงาน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราประมาณค่า (Best, 1970) และแบบสอบถามความคิดเห็น

และข้อเสนอแนะแบบปลายเปิด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ประเมินผลงาน สรุปได้ว่า ผลการประเมินด้านท่ารำ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 ผลการประเมินด้านดนตรีประกอบ ความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.60 ผลการประเมินด้านเครื่องแต่งกาย ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.44 และผลการประเมินด้านองค์รวมของผลงาน ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68

นอกจากนี้ได้นำผลงานการสร้างสรรค์เผยแพร่สู่สาธารณชนในงานต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

ภาพที่ 5 การเผยแพร่ เนื่องในงานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมไทย ประจำปี 2563 ณ พระนารายณ์ราชนิเวศน์ จังหวัดลพบุรี
ที่มา: Supat Narksen, 2019

ภาพที่ 6 การเผยแพร่ เนื่องในงานนวัตกรรมและศิลปวัฒนธรรมนานาชาติภาคใต้ ณ วิทยาลัยรัตภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ที่มา: Supat Narksen, 2019

อภิปรายผล

จากการสร้างสรรค์กระบวนการท่ารำที่ปรากฏเป็นผลงานดังกล่าว มีโครงสร้างและลักษณะท่ารำโนราด้วงนาง ประกอบด้วยท่ารำ ทำนองเพลงและบทร้อง คือ เริ่มการแสดง ด้วยการเปิดตัวผู้แสดงวิ่งออกไปรำรำ ตามทำนองเพลงเซ็ดใช้ท่ารำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่และท่าเลียนแบบธรรมชาติที่สื่อถึงการสอดปีก ใส่หาง การบิน การถลาร่อนของเหล่ากิ้งก่าจากนั้นเป็นการรำตามจังหวะท่วงทำนองเพลงหน้าไม้ชมความงามของตนเองและ การรำทำบทโดยดีท่ารำไปพร้อม ๆ กับบทร้องทำนองเพลงลอดโหม่ง โดยผู้แสดงรำรำด้วยท่ารำที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่และท่าเลียนแบบธรรมชาติ ที่กล่าวถึงการชมดอกไม้ จากนั้นรำรำตามจังหวะท่วงทำนองเพลง ตามรูปแบบของท่าโนราด้วงนางที่สื่อถึงกิริยาการเยื้องกรายท่ารำ จากท่างายไปหาท่ายาก กล่าวคือ จากท่ารำที่มีความสลับซับซ้อนน้อยไปสู่ท่ารำที่มีความสลับซับซ้อนมาก ทั้งในเรื่องของท่ารำ จังหวะดนตรี การเคลื่อนไหวตามหลักการรำของโนราในสมัยโบราณ คือ ทำนาดเข้า ทำนาดกราย ทำคอนเหิน ทำหัวทับและท่าจับระบำ

ท่ารำที่กล่าวข้างต้น ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเรียงร้อยขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่องกัน กรอบแนวคิดที่กำหนดให้เป็น การสร้างสรรค์ระบำที่ต้องตามการนำเสนอให้เห็นถึงความงดงามของกระบวนการท่ารำโนราด้วงนาง และกระบวนการท่ารำทำบทของโนราในรูปแบบของนาฏศิลป์ไทย สร้างสรรค์ที่ใช้จังหวะท่วงทำนองเพลงดนตรีและการขับร้องแบบภาคใต้ เป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ในรูปแบบใหม่

บทสรุป

องค์ความรู้จากการสร้างสรรค์ระบำกรายท่าลีลา กิ้งก่า สามารถสรุปได้เป็นประเด็น ได้ดังนี้

โครงสร้างและลักษณะท่ารำที่นำมาประกอบสร้างเป็นระบำกรายท่าลีลาภินรี มีที่มาจาก 3 ส่วน ประกอบด้วย ท่ารำจากแม่ท่าโนรา เช่น ท่าเทพนม ท่าภินทรพ็อนฝูง ท่านางธณีบิตมวยผมท่าพิสมัย ร่วมเรียง ท่าร้อยมาลัย ท่าเมขลา ท่าโคมเวียน ท่านาด ท่าพวงมาลัย เป็นต้น ท่ารำจากการเลียนแบบธรรมชาติ เช่น ท่าร่อนถลาของนก ท่านกบิน ท่าบัวตูม ท่าบัวบาน ท่ามอง ท่ารำที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ เป็นท่ารำที่จินตนาการขึ้นโดยการใช้ท่ารำเชิงสัญลักษณ์สื่อความหมายตามบทร้องตามหลักวิธีการรำของโนรา ทั้งมีการสอดแทรกอารมณ์ ความรู้สึกของสีหน้า แววตา ให้เข้ากับท่ารำ และบทร้อง ท่ารำมีทั้งเป็นค้าย่อย ๆ ในการรำท่าบท ท่าซุ่ม เพื่อสร้างความโดดเด่นให้กับท่ารำ ในการออกแบบท่ารำทั้ง 3 ส่วนเรียงร้อยเข้าด้วยกันอย่างลงตัวได้นั้น สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงอยู่โดยตลอดนั่นคือกรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์ นอกจากนี้ก็ต้องอาศัย การเคลื่อนไหวของท่ารำ การแปรแถว ซึ่งมีจำนวน 12 รูปแบบ 8 ทิศทางและการเคลื่อนไหว 7 รูปแบบ

กระบวนการท่าบท ได้นำเอาทำนองเพลงลวดโหม่งมาใช้แทนทำนองเพลงกราว และทำนองเพลงทับเพลงโชนของเดิมที่มีความกระชับ รวดเร็ว ยากแก่การฟัง ทั้งนี้เพื่อช่วยลดอัตราความเร็วในการขับร้องและการบรรเลงประกอบการรำของโนราอย่างโบราณ ซึ่งสามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจในความหมายของการตีท่ารำประกอบบทร้องได้มากขึ้น ด้วยว่าทำนองเพลงลวดโหม่ง มีความไพเราะอ่อนหวาน การขับร้องมีการสลับไปกับท่วงทำนอง มีการเน้นการอวดน้ำเสียงและจังหวะทำนองดนตรี ทำให้ง่ายต่อการฟังและทำความเข้าใจ จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะนำเอาทำนองเพลงลวดโหม่งไปใช้รำท่าบทในโอกาสต่อไป สำหรับการเรียงร้อยท่ารำ ใช้หลักวิธีการเรียงร้อยท่ารำจากท่าง่ายไปหาท่ายาก ซึ่งเป็น

การเรียงร้อยท่ารำที่คำนึงถึงความสลับซับซ้อนของท่ารำที่ผู้แสดงจะต้องใช้ทักษะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทั้งในส่วนของ การเคลื่อนไหว การรักษาความสมดุลของร่างกาย จังหวะ ท่วงทำนองเพลง

การออกแบบศิราภรณ์ “รัดเกล้าภินรี” การออกแบบได้ใช้หลักคิดในการสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การกำหนดแนวคิด ค้นหาวิธีการ สัญญาณโมภาพ ดำเนินการจัดสร้าง เพิ่มแนวทางการความโดดเด่น จัดทำผมโองโขดง บรรจงกำหนดชื่อ

การประพันธ์บทร้อง ใช้วิธีการดังนี้ คือ กำหนดแนวทาง สร้างความเชื่อมั่น และสร้างสรรค์ การเขียน ซึ่งในขั้นนี้ต้องคำนึงถึงความชัดเจนของเนื้อหา ทำนองเพลงที่ใช้ร้อง และฉันทลักษณ์

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างสรรค์งานด้านนาฏศิลป์ ที่มีพื้นฐานมาจากขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมที่มีจารีตกำกับ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สร้างสรรค์จะต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่าง ๆ ที่เคยผ่านการศึกษาและสร้างสรรค์ของท่านผู้รู้ก่อน ๆ มา อันจะส่งผลให้เกิดความรอบรู้และเข้าใจในวิธีการสร้างสรรค์อย่างถูกต้อง และต้องมีความรอบรู้ในศาสตร์ เช่น การเลือกใช้ท่ารำ การประพันธ์บทร้อง การประพันธ์เพลง การจัดองค์ประกอบศิลป์ การออกแบบเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับตลอดความจำกัดของจารีตขนบปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้งานสร้างสรรค์มีความราบรื่น ประสบผลสำเร็จมีคุณภาพ

2. การสร้างสรรค์การแสดง ชุด ระบำกรายท่าลีลาภินรี กระบวนท่ารำที่มุ่งเน้นให้เห็นความอ่อนช้อยงดงาม ของท่ารำที่เป็นท่าโนราตัวนาง ซึ่งอาจจะมีลักษณะที่ไม่ค่อยคุ้นเคยเหมือนการรำโนราโดยปกติ

ทั่วไป ดังนั้นในการรำผู้แสดงต้องพิจารณาเสมอว่าเป็น
กระบวนท่ารำตัวนาง ท่ารำจึงมีความอ่อนช้อย นิ่มนวล
ละเมียดละไมอย่างตัวนางหรือผู้หญิง

3. สามารถนำผลงานการสร้างสรรค์การแสดง
ชุด ระบำกรายท่าลีลาภินรี ไปใช้ในการเรียนการสอน
ในระดับการศึกษาต่าง ๆ ได้โดยทั่วไป เพราะกระบวน
ท่ารำไม่ยาก ไม่สลับซับซ้อนจนเกินไป จังหวะ ทำนองเพลง
และบทร้องฟังแล้วเข้าใจได้ง่าย

4. สามารถนำผลงานการสร้างสรรค์การแสดง
ชุด ระบำกรายท่าลีลาภินรี ไปจัดการแสดงทาง
ศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นชุดการแสดงที่สื่อถึงอัตลักษณ์
ของศิลปวัฒนธรรมภาคใต้

References

- Best, J.W. (1970). *Research In Education*. (2nd ed). Englewood Cliffs, New Jersey, USA.: Prentice Hall
- Nakhon Sri Thammarat College of Dramatics Arts. (2011). *Whai Kru Nora Muang Nakhon*. Nakhon Sri Thammarat, Thailand: Nakhon Sri Thammarat College of Dramatics Arts.
- Phongphaiboon, S. (2017). *Manoharanibat*. Nakhon Sri Thammarat, Thailand: Seuephin karnpim.
- Virulrak, S. (2004). *Lak Karn Sadang Nattayasilpa Parithat*. Bangkok, Thailand: Chulalongkorn University press.